

[Erlendsson]

det danske samfund med samtidig opretholdelse af den ret til havenes ressourcer, som det af alle statsopgaver på dette felt alene er regeringens sag med fasthed og konsekvens at kæmpe for at fastholde og sikre for det danske fiskerierhverv.

Kristen Østergaard (V):

Det danske fiskerierhverv er for tiden inde i store vanskeligheder. Problemerne har deres hovedårsager dels i de formindskede fiske-mængder, der er til fælles rådighed, dels i usikkerheden og uklarheden om EFs fiskeripolitik. Det sidste forhold bliver klaret før eller senere, mere eller mindre tilfredsstillende for danske fiskere. Men det første problem, de formindskede fangstmuligheder til fælles rådighed, er det alvorligste, fordi det desværre har præget af at være mere eller mindre vedvarende. Det er på denne baggrund, dette lovkompleks skal ses, som folkettinget her behandler.

Lovforslag nr. L 162 om midlertidige stats-tilskud til strukturforbedringer inden for fiskeriet er jo et allerede kendt lovgivningsområde, der skal fortsættes i en ny 2 års periode med forøgede støttebeløb. Venstre er tilfreds med forslaget hovedsagte. I en situation med formindskede fangstmuligheder er det i sin orden, at der gøres, hvad der er teknisk muligt for at få de begrænsede fiskemængder bragt bedst muligt i land med henblik på bedst mulig udnyttelse til konsum og industri og med mest mulig beskæftigelse.

I forbindelse med lovforslagets § 3 vil jeg gerne sige, at venstre finder det også rigtigt, at der forsøgsvis ydes tilskud til iværksættelse af fiskeri efter fiskearter, hvor der er uudnyttede kvoter til rådighed. Da det drejer sig om fiskeri af mindre værdifulde fiskearter under vanskeligere forhold og i fjerntliggende områder, undertiden med nyt grej, er det rimeligt, at der åbnes mulighed for støtte til de fiskere, der vover at forsøge det.

Lovforslag nr. L 163, forslaget om midlertidig støtte til fiskerfartøjers ophør med deltagelse i erhvervsfiskeri, er mere problematisk. Dette forslag har også sin baggrund i de begrænsede fangstmuligheder, og desuden har forslaget baggrund i fiskerikommissionens betænkning. Der kan yderligere henvises til, at andre EF-lande har lignende ordninger. Selv om motiveringerne for forslaget

således er i god orden, er det nok alligevel tilrådeligt, at der udvises stor forsigtighed med administrationen af denne lov, der støtter ophugning af fiskerfartøjer, indtil EF-fiskeripolitikken er endeligt fastlagt.

Venstre støtter forslaget under forudsætning af, at der ikke samtidig tilføres fiskerflåden nye skibe i den anden ende.

Og venstre støtter forslaget med en understregning af, at loven betragtes som en forsigtig forsøgsordning, hvorunder der først og fremmest skal indhøstes erfaringer om både teori og praksis.

Lovforslag nr. L 164 om regulering af fiskeriet er det mest omstridte forslag i lovkomplekset, og det er med god grund, fordi det delvis er et helt nyt område, der drages ind under lovgivningen. Det gælder især lovforslagets § 5 med mulighed for indførelse af licenser for de enkelte kuttere. Det er samtidig et meget vanskeligt og ømtåligt område at regulere for, fordi det drejer sig om natur og levende praksis. Selv om også dette forslag har sin baggrund i fiskerikommissionens betænkning, kan jeg godt forstå, at mange fiskere er ængstelige for ikke at sige bange for konsekvenserne af forslaget § 5, der let kan betyde en slags farvel til fiskeriets status som et frit erhverv efter de hidtil gældende regler. § 5s regulerings- og rationeringsmuligheder kan godt siges at være lige så vidtgående, som dengang landbruget i 1930'erne fik pålagt rationeringskort til svineproduktionen. Men ligesom svineproduktionen i 1930'erne blev rationeret, fordi det var nødvendigt på grund af udefra kommende, uønskede begrænsninger, kan man også om denne lovs rationeringsmuligheder sige, at de er absolut uønskede, men måske nødvendige, fordi de er dikteret af udefra kommende begrænsninger i fangstmulighederne.

Forslagets teoretiske målsætning, som den er formuleret i § 1 og § 2, kan venstre give sin tilslutning. Spørgsmålet er så, hvordan praksis bliver forenet med formålet på en sådan måde, at det er til at leve med for fiskerne.

Forslaget er formet som en bemyndigelseslov, og det kan nok ikke være anderledes. Forslagets centrale bemyndigelser indeholdes i de tre vigtige kan-ord i indledningen til §§ 3 og 4 og især i de nye bestemmelser i § 5.

Venstre synes, det er en stor byrde for fiskeriministeren at påtage sig administratio-